

har jeg opfattet det ærede Medlem, men han maa jo være den bedste Fortolker af sine egne Ord, og nu siger han, at det var paa Grund af Blødheden hos os, at han ikke vilde være med dertil; men nu er han fuldt ud med dertil, og vi vide jo, at han vigtigst ikke. Naar det ærede Medlem i samme Forbindelse kom ind paa at tale om, at vi ikke vilde stemme for hans store økonomiske Forslag paa Finantsloven, som sigtede til Landbrugets Gavn, saa maa jeg spørge det ærede Medlem: Hvad i al Verden kunde det nytte, at vi stemte for dem? Vi vidste jo, at det ærede Medlem selv vilde stemme imod dem tilsidt. Det blev sagt ham, da vi behandlede Finantsloven. Men naar vi vide, at det ærede Medlem til syvende og sidst stemmer imod de Forslag, som han selv stiller, saa forstaar jeg ikke, hvad det kan nytte at følge det ærede Medlem paa de Punkter. Men hvad jeg mener, er, at naar de skulle have en Kystbane og mange andre Ting paa Sjælland, saa lad dem faae dem, men vi ville sandelig ogsaa have Noget i Jylland; det behøver Ilet ikke at udvikle sig til, at vi hverken faae Noget det ene Sted eller det andet. Naar det ærede Medlem vil være Sydernes Velgjører, saa kan hans Villie formodentlig være god, det tør jeg jo ikke tvivle om, men jeg beklager, at Evnen slaar ikke til; thi det ærede Medlem er ved sine mangfoldige Forslag som oftest kommet til det Resultat, at han Intet har gjort. Saaledes vil det vist ogsaa gaa med den Sag, som vi siden skulle til at behandle i Dag, Forslaget om en Horsens-Tørringbane. Det ærede Medlem har maaste i Forveien garderet sig saaledes, at han kan sige, at det er urigtigt, men jeg tror, at hver Gang vi have behandlet Tørringbanen, have vi langtfra faaet Støtte hos ham. Det er min Erfaring gjennem en Række af Aar. Jeg skal derfor slutte med at sige, at hver Gang det ærede Medlem vil være Sydernes Velgjører, haaber jeg at kunne være enig med ham, naar han stiller sig paa den Maade, at der bliver rimelig Udfigt til at faae Noget ført igjennem. Men naar han som ved Finantsloven opstiller Forslag, som han selv vil stemme imod ved 3die Behandling, idet han endogaa vil negte Finantsloven, saa kan jeg ikke indse, hvad vi naae derved. Det ærede Medlem har overfor Gøbjergbanen stillet sig saaledes i Ud-

valget, at vi absolut maatte faae det Indtryk, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holsteing-Ledreborg) har refereret. At han nu stiller sig venligt dertil, glæder mig, og den Maade, hvorpaa han stillede sig i Udvalget, skal ikke afholde mig fra, hvor det ærede Medlem stiller sig fornuftig, saaledes som overfor Kystbanen, at være enig med ham. Jeg siger ogsaa: Lad os overveie den Sag alvorlig; det kan godt være muligt, at det vil vise sig ikke at være fornuftigt og rigtigt at gaa til den Kystbane, uden at vi med det Samme faae et praktisk Forslag om en Baneovre i Jylland. Jeg vil have Lov til, naar det ærede Medlem kommer med noget fornuftigt og rigtigt, at være enig med ham, og Gøbjerglagen har saa meget at betyde for den Landsdel, jeg repræsenterer, at jeg ikke har villet undlade at rejse mig ved denne Vællighed og slaa fast, at det ærede Medlem er enig med os i den Sag og ønsker, at vi skulle holde ud. Om det foreliggende Lovforslag kunne vi maaste, naar vi se bort fra Kystbanen, komme til et Resultat, og i alt Fald maa jeg indrømme, efter den Smule Kjendskab, jeg har til Forholdene, at der vist maa gjøres Noget i den Retning, Lovforslaget angiver. I § 1 er der jo Punkter, som vi Alle ere enige om. Jeg haaber, at vi skulle komme til et Resultat paa dette Omraade, som ogsaa det andet Thing kan være enig med os om.

Formanden (Høgsbro): Jeg skal minde om, at det ikke er ønskeligt, at Yttringer, der ere faldne i et Udbald, drages frem her i Salen.

Sage: Det er blot ganske faa Bemærkninger, jeg vil fremkomme med. Naar den ærede sidste Taler undrede sig over, at Kystbanespørgsmaalet er kommet frem her, og mente, at det egentlig ikke staar i Forbindelse med det foreliggende Forslag, maa jeg hævde, at naar der er Spørgsmaal om Dobbeltspor fra Lyngby til Holte, som man fra enkelte Sider mener at kunne spare, hvis Kystbanen anlægges, og om at flytte Stationen ved Helsingør og en Del af Banen Syd for Helsingør, er det uundgaaeligt, at Kystbanespørgsmaalet maa drages frem. Jeg skal udtale min Glæde over den ærede Indenrigsministers Indrømmelse af